

een wandeling maken langs het strand, tot het eind van het draad, daar de duinen in door de dennen, de binnenduintrand terug en de Duinweg af naar huis.

Zodra u op het strand komt, wordt u al begroet door de meeuwen. Een mooi gezicht is ook de strandlopertjes wanneer ze voor u uitlopen met hun korte trippelpasjes, om dan plotseling op te vliegen, en ze te zien keren en zwenken daar in de lucht, als op commando. Prachtig ziet men dan de zilveren onderkant van de vleugels schitteren in het zonlicht. Bij het eind van het draad, boven op het duin, krijgt u een prachtig gezicht over de dennen, dat als een groen tapijt over het duin ligt.

Als u door de dennen loopt, wordt u van alle kanten begroet door de zangvogeltjes. De lijster zingt het mooiste lied uit volle borst: het is het lied van de lente. De fitis en de roodborsttapuit wedijveren met elkaar en ook de wiewa is weer vertegenwoordigd. Daar tussendoor hoort men de schorre roep van de vlaamse gaai, de eierover bij uitnemendheid.

Het mooiste gezicht krijgt men aan de rand van de dennen, bij het polderland. De boerderijen liggen te schitteren in het zonlicht. Prachtig glinsteren de sloten in het groene weiland, alsof er grote stukken koek afgesneden zijn met een reuzehand. Men heeft in het voorjaar ook geen hinder dat de rust verstoord wordt door jengelende grammofoonplaten, die er in het kampeerterrein bij honderden afgedraaid worden, die de vogels veel hinder veroorzaken en de

natuurliefhebber een gruwel zijn. En wanneer u dan nog even vertoeft op de bank bij de boshut en u wordt van alle kanten onthaald op de mooiste vogelzang in de vrije natuur en u loopt dan nog de Duinweg af door de bloeiende tulpenvelden, die straks zullen pronken met honderden kleuren kras door elkaar, dan geloof ik toch zeker, dat u de beslommingen van het dagelijkse leven en de strijd om het bestaan een wijle vergeet. En dan zal er onwillekeurig een jubelkreet in uw hart opkomen om de lente, die de Schepper van het heelal zo mooi voor ons heeft gemaakt. Natura sanat (zoekt uw evenwicht in de Natuur).

De vogels zingen: de lente is daar!
En niemand kan raden hoe en vanwaar;
Ze is heel zoetjes gekomen:
Stil in de nacht
En plots schitteren velden en bomen vol pracht.
Hoe stillekens ruist het beekje zo zacht;
De knopjes ontluiken, heel de aarde lacht.
Hoe bloeien de klokjes rein en klaar;
De vogelen zingen: de lente is daar!
Breng lof aan uw Schepper,
De lente is daar.

C.van der Luyt.

(Eerder gepubliceerd in de 'De Noordwijker' van 12 april 1940)

Kort verslag van de bijeenkomst van de Paddestoelenwerkgroep op maandag 7 februari 2000 in het Jan Verwey Natuurcentrum te Noordwijk.

Aanwezig: Kees Verweij, Dineke Kistemaker, Hans Langeveld, Edwin Maassen, Nel Nooyen, Harm Heddema, de heer en mevrouw Schlattmann, mevr. van Eeden en Alice van Duyn;

Afwezig met kennisgeving: Els Löhr, Arie van der Plas, Kitty Alkemade en Mieke Bernard.

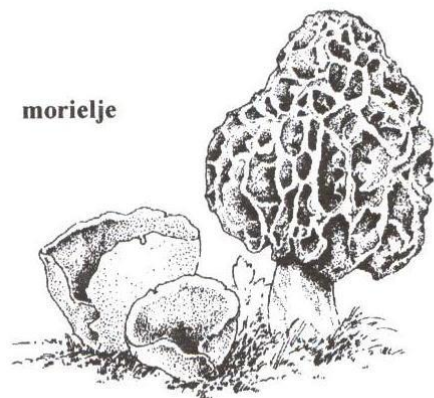
Na een woord van welkom zet Kees Verweij allereerst de opzet van het monitoringssysteem uit. Van de zijde van de Mycologische Vereniging is verzocht of wij mee willen doen aan het paddestoelenmonitoringsproject, getiteld "Paddestoelen in het meetnet".

Sedert een aantal jaren wil men landelijk bezien, hoe het is gesteld met de paddestoelen in Nederland en welke ontwikkelingen er gaande zijn. Sommige soorten gaan sterk achteruit en andere gaan weer vooruit. Om hierin een wat duidelijker beeld te krijgen probeert men verspreid over het land meetpunten uit te zetten, waarbinnen de

paddestoelen nauwgezet worden bekeken. Het gaat hier om vlakken van 1000 m² of om stroken van 500 m². De omgeving rond Noordwijk is nog een witte vlek en vandaar, dat men onze medewerking heeft gevraagd. Begin november vorig jaar zijn er in aanwezigheid van de landelijke coördinator, Mirjam Veerkamp, drie van dergelijke vlakken uitgekozen, die voor monitoring in aanmerking komen. Een ervan is gelegen in de Noordduinen, ongeveer ten westen van de Jeugdherberg aan de Randweg. De overige twee liggen dicht tegen de Gooweg in het landgoed Oud-Leeuwenhorst.

Voorwaarden voor de keuze van een meetpunt is allereerst het voorkomen van een van de telsoorten in zo'n telgebied. In totaal zijn er ruim 100 telsoorten. Deze telsoorten pretenderen een goede weergave te geven van de kwaliteit van het betreffende gebied en zijn qua kenmerken vrij eenvoudig op naam te brengen en te inventariseren. Verder moet zo'n meetpunt homogeen en bosachtig van karakter zijn.

De bedoeling is, dat deze gebiedjes een maal per maand tijdens de maanden juli t/m november worden bezocht en geïnventariseerd worden. De gegevens worden op speciale formulieren ingevuld en aan het begin van het volgende jaar aan de Mycologische Vereniging toegezonden. Degenen, die aan dit onderzoek deelnemen kunnen beschikken over een zeer goed verzorgde determinatiegids met prachtige afbeeldingen in kleur.

In principe willen alle aanwezigen aan dit onderzoek meedoen en er wordt afgesproken, dat zij gezamenlijk eind juli a.s. aan de uitgezochte vlakken een bezoek zullen brengen.

Aan de betreffende terreineigenaren moet nog toestemming worden gevraagd om dit onderzoek uit te voeren, maar dat zal Kees Verweij voor zijn rekening nemen. Verder zal hij nog de benodigde formulieren opvragen.

Verder wil de Zuid-Hollandse afdeling van de Mycologische Vereniging in het najaar graag een bezoek aan Noordwijk brengen. Wellicht, dat men dan in het Jan Verwey Natuurcentrum tezamen kan komen en vandaar uit op pad kan gaan. Aan het einde van deze toelichting wordt gevraagd of men ook een of meer gebieden kan inventariseren, bijvoorbeeld tijdens een speciale excursie. Deze werkwijze wordt ook door de Mycologische Vereniging gevolgd. Gedacht kan worden aan een terrein in de Coepelduinen en aan een terrein in het binnenduinrandgebied. Tot slot wordt aandacht gevraagd voor het oefenen in het determineren van paddestoelen. Er is bijvoorbeeld in Wassenaar een heel actieve groep en wellicht kan daar eens een bezoek gebracht worden of we kunnen misschien een of meer leden van deze groep uitnodigen.

Na de pauze laat Kees Verweij een aantal paddestoelenopnamen zien, die hij tijdens een excursie van de KNNV in de oostelijke Ardennen in België heeft gemaakt. Hierna toont hij nog enkele bijzondere paddestoelen uit de Coepelduinen.

Tot slot toont Edwin Maassen een aantal opnamen, die hij heeft gemaakt tijdens een speciaal werkweekend van de Nederlandse Mycologische Vereniging.

Hierna wordt deze avond gesloten onder dankzegging voor de getoonde belangstelling.

Kees Verweij

EERST VUT EN DAN IERLAND - II

Donderdag 20 mei 1999 8 uur 30 km ten zuiden van Cork aan de kust.

De caravan staat zo ongeveer op het smalste deel van het schiereiland 'Old Head of Kinsale'. Het is er pakweg 80 meter breed en het ligt ongeveer 100 meter boven de Celtic Sea die we naar beide zijden kunnen overzien. Vóór ons de lange dunne rotsvinger met toegangshek en portiershuisje. Het hek staat zeer uitnodigend open en het huisje is zeer uitnodigend leeg. Erachter glooiende velden, gemillimeterd gras met een tint groen die je in Ierland alleen op golfterreinen vindt. De gedachte dat een dozijn mollen hier prachtig werk kan verrichten is niet netjes, maar is er wel! We gaan dan ook niet naar 'binnen' voor het gras maar in de verwachting nog veel meer van de steile wanden te zullen zien als vanaf onze staanplaats. We wandelen 3 kilometer om het lighthouse op de uiterste punt te

bereiken. Hier geen steile wanden maar een langzaam aflopende rotskust waar we in geen enkel struikje wél 1 Fitis en 1 Roodborst aantreffen!

De golfterreinen zijn niet helemaal leeg. We tellen 30 Scholeksters en 18 Alpenkraaien. Om daarvoor zo'n prachtig stuk natuur..... Nee, laat maar.

Van een, naar zijn verkeerd geslagen balletje zoekende, Ier krijgen we ongevraagd de hele geschiedenis van de vuurtoren te horen. In 1853 daar gebouwd, wordt het sinds een paar jaar automatisch bediend. Met toch nog een interessant detail: van hieruit volgde men het zinken van het Engelse passagiersschip de 'Lusitania' die met hoofdzakelijk vrouwen en kinderen op weg was naar Canada. Het zou de geschiedenis ingaan als het eerste Engelse schip dat in de Eerste Wereldoorlog op 7 mei 1915 door de Duitsers werd getorpedeerd.